

ДЕЦАТА НА СВ. ЙОАН РИЛСКИ

Българска православна църква „Св. Йоан Рилски“, Лондон
Bulgarian Orthodox Church St. John of Rila – London

**“Като си дойде господарят на лозето,
какво ще направи на тия лозари?” – пита
Христос. Отговорили Му: “Злодейците ще
погуби зле, а лозето ще даде на други
лозари, които ще му дават овреме
плодовете” (Мат. 21:33-42).**

(стр. 2-5)

ЕВАНГЕЛСКОТО ЧЕТИВО

Мт 21:33-42

Чуйте друга притча: имаше един човек стопанин, който насади лозе, ограда го с плет, изкопа в него лин, съгради кула и, като го предаде на лозари, отиде си.

И когато наближи гроздобер, той изпрати слугите си при лозарите, да му приберат плодовете.

А лозарите, като уловиха слугите му, едного набиха, другиго убиха, а трети с камъни пребиха.

Пак изпрати други слуги, по-много от първите; и с тях сториха същото.

Най-сетне изпрати при тях сина си, като каза: ще се засрамят от сина ми.

Но лозарите, като видяха сина, казаха помежду си: този е наследникът; хайде да го убием и да присвоим наследството му.

И, като го уловиха, изведоха вън от лозето и убиха.

И тъй, като си дойде господарят на лозето, какво ще направи на тия лозари? Отговарят Му: злодейците ще погуби зле, а лозето ще даде на други лозари, които ще му дават овреме плодовете.

Иисус им казва: нима не сте никога чели в Писанията: „камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла: това е от Господа, и е дивно в очите ни“?

БОЖИЕТО ЛОЗЕ

**ПРИТЧА ЗА ЛОЗЕТО И ЛОЗАРИТЕ ЗЛОДЕИ
ТРИНАДЕСЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА**

Мнозина сме чели притчата от днешното евангелско четиво неведнъж, но нека се замислим какво казва Господ Иисус Христос в нея. Предлагаме Ви следното тълкувание:

Лозето изобразява душата на всеки един от нас; нашата ограда са Божиите заповеди; кулата, от която се пази лозето - съвестта ни, а лозарите - помислите на ума.

Слугите, които стопанинът праща, за да съберат плодовете - това са всички хора, които Бог ни изпраща в живота и чрез които изисква от нас дела на любов и доброта.

Наследникът - това е Господ Иисус Христос, Който ще дойде последен в Съдния ден, за да Му представим натрупаните духовни плодове - плодове на покаяние, милостиня, състрадание и любов към ближните.

ОТДАЛЕЧАВАНЕТО ОТ БОГА – ЕТАПИ

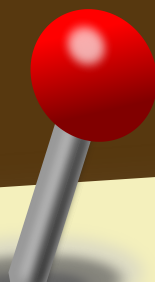
Днешната притча за злите лозари може да ни покаже етапите на отдалечаването ни от Бога. Притчата разказва, как стопанинът на лозето, стопанинът на нашите души - Бог, изпраща Своите слуги, Своите Ангели, чийто глас постоянно звучи в сърцето ни. Те подбуждат гласа на нашата съвест и ние често чуваме в отговор на своите постъпки и мисли: "Не живеј така, поправи се, стореното от теб не е достойно, нараняваш другите..." Но **ние намираме куп извинения за постъпките си**: "Този човек ми е неприятен, защо да съм добър с него?", "Животът е борба, какво като съм излъгал някого? Аз гледам моят интерес, не ме интересуват другите, и че ще страдат" и куп други лоши неща. Ние **отказваме да осмислим нашите постъпки и думи в светлината на Божествената истина**, ние си имаме свои занимания далеч "по-важни" за нас... И доброто, и самата мисъл за доброто стават чужди за нас. **Гласът на съвестта постепенно отслабва**. Това е първият етап от прогонването на Бога от душата. И с този етап започва болестта на душата.

Зачестяващото игнориране на Божия глас в сърцето преминава в ожесточение на душата. Упреците на съвестта започват да ни дразнят. И в това състояние човек, дразнейки се от всичко свято, от всичко Божие, от Христовите заповеди, преминава в открито нападение към Бога и ближния...

ОТДАЛЕЧАВАНЕТО ОТ БОГА – ЕТАПИ

3

Последната степен на самоизстребление: Светото не се допуска в душата, но самата мисъл за него е противна. Зовът на съвестта е прекратен, тя е “жигосана”, според думите на свети апостол Павел, т.е. безчувствена, като дебел слой безчувствена кожа. Угаснала е светлината, в човека, като на нейно място се е възцарило и господства животинското, зверското. Няма вече съчувствие към злото и болката (емпатия). Човек е безразличен към злото, душата е болна (психопатия).

Лозето на душата е изпотъпкано от пороци... Това е времето на пълното духовно закърняване. И в притчата се казва: "...изпрати и другиго; и него убиха.." (Марк 12:5). Така настъпва последният етап - страшната гибел на душата.

СВЕТАТА ЛИТУРГИЯ

В началото на св. Литургия свещеникът винаги възглася с висок глас : „Благословено Царството на Бога Отца и Сина и Светия Дух, сега и винаги, и во веки веков". Той въздига светото Евангелие. Това е изявление на нашата вяра, на това, в което вярваме. Като православни християни ние обичаме Бог и Неговото Царство повече от всичко друго в живота си, с тези думи ние по парадоксален начин вече влизаме във времето на Царството, предвкуσαμε бъдещият век във вечността.

МАЛКИЯТ ВХОД

Първото шествие на духовниците, въздигащи евангелието на ръце, изобразява идването на Бог Слово в света. Светото евангелие се изнася от свещеника (или дякона), въздига се в средата на църквата сред народа. Олтарниците вървят пред свещеника със запалени свещи и голям метален едносвещник, който символизира св. Йоан Кръстител.

По време на Божествената Литургия ние се съединяваме с множество ангели, които слизат от небето и невидимо участват с нас в празника.

ВЕЛИКИЯТ ВХОД

Второто шествие се нарича ВЕЛИК ВХОД. Този път свещеникът и дякона носят даровете, които ще бъдат осветени, хляб и вино. Те се вземат от трапезата за жертвоприношения (протезис) в олтара, зад иконостаса и се поставят на олтарната маса (светата Трапеза). По-късно те ще се предложат на Бога, за да бъдат претворени в Кръв и Тяло Христово, чрез което ние ще станем причастни (част от) Бога. Неговия Божествен живот ще влезе в нашия човешки живот.

“Дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм аз посред тях.” (Матей 18:20)

**БЪЛГАРСКА
ПРАВОСЛАВНА
ЦЪРКВА “СВ.ЙОАН
РИЛСКИ” ЛОНДОН**

ЗАЕДНО С АНГЕЛИТЕ

Лимасолският митрополит Атанасий разказва за живота на святия старец Яков Цаликис от Гърция: Както сам много пъти ни казваше, той видял Христос в св. Литургия и много пъти съслужил /видимо/ със св. Ангели около светата Трапеза. Веднъж видял толкова голямо множество Ангели, че когато искал да вземе св. Дарове, за да извърши Великия вход, в своята простота им казал : „Моля ви, направете място да мина!”

Преди време един свещеник разказва следната история: В неговата енория идвали да се черкуват младо семейство с две малки дечица. Един ден майката попитала отца дали 4-годишната ѝ дъщеря го смущава по време на богослужение, защото всеки път стояла отпред близо до иконостаса, при певницата и там проследявала църковната служба. Майката я попитала защо иска да стои все там, а отговорът на детето бил :”За да съм по близо до небето и до Ангелите, които служат с отца!”

Оказало се, че тя от известно време насам, вижда в св. Олтар Ангели, които обхождат от всички страни св. Престол и служели съвместно със свещеника, а зад отца стоял един по-голям, който почти го закривал с крилете си. Присъствието на духовните сили при богослужение не бил известен на семейството. Детето още виждало, че Ангелите влизали и излизали от олтара през иконостаса. Може би заради чистотата на детската душа или по незначайна за нас причина, Бог е отворил духовните сетива на това дете, за да поучи нас. Защото заради духовната си леност, ние се лишаваме от освещението на Божията благодат и губим общението с Бога.

МОЛИТВА ЗА НАЧАЛОТО НА УЧЕБНАТА ГОДИНА

Господи Боже, Създателю Наш! Ти си удостоил нас хората с Твоят образ и си открил премъдростта Си на младенците. Ти си дал премъдрост на Твоя пророк Самуил и на Твоя помазаник Соломон. Теб - вечната и божествена Истина - усърдно молим: милостиво погледни тези деца и прати върху тях духа на премъдростта и разума, духа на познанието и благочестието, духа на Твоя страх! Отвори ума им, за да възприемат силата на Твоя закон и с успех да изучават добрите и полезни науки. Избави ги от всяка вражеска зла умисъл. Запази ги твърдо в православната вяра, в душевна чистота и целомъдрие, насочи волята им към изпълняване на Твоите свети заповеди и придобиване на добри и полезни навици. И така подготвени чрез Твоята премъдрост и като преуспяват в добродетелния живот и полезно знание, да станат учители на Твоето учение, да поживеят в мир, радост и всяко благополучие, и да се удостоят да станат наследници в Твоето вечно Царство. Амин.

МЕДНИ СЛАДКИ С БАДЕМ И ДЖИНДЖИФИЛ

Източник: recepti.gotvach.bg

ПРОДУКТИ

- яйца - 2 бр.
- захар - 1 ч.ч.
- олио - 1 ч.ч.
- джинджифил - 1 ч.л. прах
- бакпулвер - 1 с.л.
- мед - 3 с.л.
- брашно - 500 г
- бадеми - 30 бр. (или за всяка сладка)

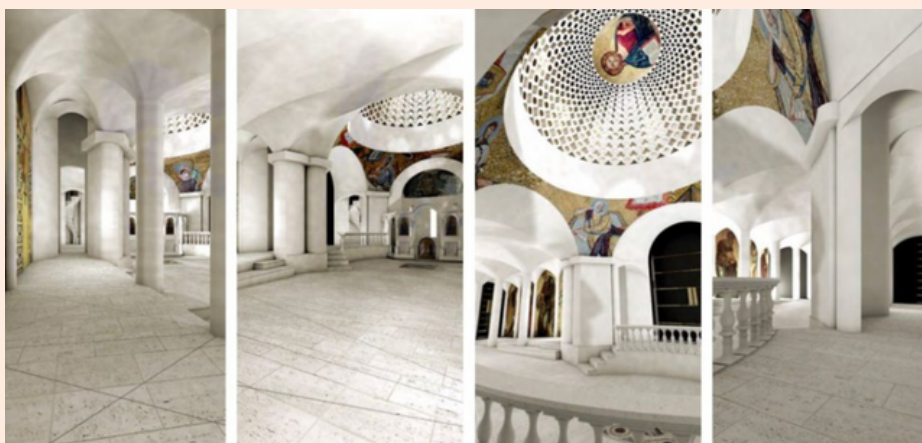
ПРИГОТВЯНЕ

Разбиват се яйцата със захарта, добавят се меда, олиото, бакпулвера, джинджифила и брашното. Получава се меко мазно тесто. Остава се да почива десетина минути и се оформят кръгли сладки. В средата на всяко топче се слага цял бадем. Сладките се подреждат върху хартия за печене в голяма тава и се пекат на загрята на 180 градуса фурна за десет минути, или докато всички сладки придобият лек загар.

Скъпи братя и сестри, с благословението на Западно -и
Средноевропейски митрополит Антоний, започна **кампания за
набиране на средства за реконструкция и разширяване на
българския православен храм в Лондон** в сградата на Посолството
на Република България, което любезно предостави имотите си за
тази цел.

THE BULGARIAN ORTHODOX COMMUNITY OF ST JOHN OF RILA IN
LONDON

Lloyds Bank
Sort Code 30-96-26
Account Number 80397868
IBAN :
GB27LOYD30962680397868
BIC :
LOYDGB21446

**ЗАБЕЛЯЗАНО
В ИНТЕРНЕТ**

*Чистата молитва, отправена
към Бога, е незаличима. Ние
може и да забравим за какво
сме се молили, но Господ
съхранява нашата молитва
завинаги”.*

Св. Софроний Сахаров

ЗА ВАС РАБОТИХА:
О. ДОБРОМИР ДИМИТРОВ
НАДЯ ЙОНЧЕВА ИВА ДИМИТРОВА

bulgarianchurchlondon.co.uk